

совѣсть! Който ъж има, той ся слабо бои отъ зло, или ако му ся и случи нѣчто противно, прѣноси го съ търпѣніе. Ако желаете да придобьете и вы това добро, гледайте да мислите и да живѣете всякога така, както вы поучихъ.

Но, дѣца мои (трѣбва искрено да ся признаѣ), никога не ще можете да живѣете толкось благодарны и благополучны, колкото бѣ моя пріятель, проповѣдникъ-тъ, и колкото видите мене тойзи вечеръ, ако не научите и ако не направите повече отъ колкото вы сѣмъ научилъ до сега. Наставихъ вы, какъ трѣбва да живѣете, та да не станете самички на несчасіе-то си причина. Има обаче толкова обстоятелства, които не можете да прѣдвидите; толкова бѣды, които само съ ваши-тъ силы не можете да отпѣдите, а несчасіе-то е всякога несчасіе. Истина, несчасіе, което не сме навлѣкли сами на себе, е поносно отъ онова несчасіе, на което сме мы сами причина; болѣзнено е обаче и остава всякога таково.

Не само кога дойде несчасіе-то е болѣзнено, но още и прѣди да стигне, кога само страхуваме отъ него, или само имаме за него подозрѣніе. Кога, наприкладъ, градинаря-тъ пои градинѣ-тъ си и дума въ себе си: да ли не ще притече утрѣ рѣка-та да ъж залѣе? Кога другъ ляга да спи и